

USVI ETNA

STUDIEVERENIGING ITALIAANSE TAAL EN CULTUUR

Activiteit november

Cari Etnini, zijn jullie net als wij toe aan wat welverdiende ontspanning voordat blok 2 begint? Of hebben jullie gewoon zin in een filmavondje? Ga dan met ons mee naar Astolfo! ✨

Deze Italiaanse komedie draait volgende week woensdag 8 november om 19:00 in het Slachtstraat Filmtheater in Utrecht. De film wordt voorzien van een inleiding door l'Associazione Italiana Utrecht (ACLI) 🇮🇹, een vereniging van en voor Italiaanse inwoners in NL en hun families in Utrecht. De ideale kans dus om niet alleen te genieten van een mooie Italiaanse film, maar ook te werken aan je taalskills! 🗣️ Voor slechts €5 kun je met ons mee. Vast meer weten over de film? 🎬 Kijk op <https://www.slachtstraat.nl/films/cineforum-italia-astolfo>

Een korte omschrijving van de film:

De goedgehartige Astolfo, een gepensioneerde professor die uit zijn Romeinse appartement is gezet, besluit zijn intrek te nemen in een oud adellijk maar vervallen paleis, het laatste overblijfsel van zijn familiebezit, in een afgelegen dorp in de Abruzzes. Hij is er al tientallen jaren niet meer geweest en bij aankomst blijkt er een zwerver te wonen. Astolfo besluit dat hij bij hem mag blijven wonen. Maar daar blijft het niet bij, want al snel wordt het duo vergezeld door een gepensioneerde kok en een jonge klusjesman. Wanneer zijn neef langskomt en hem voorstelt aan Stefania, een charmante en gulle vrouw van zijn eigen leeftijd, is Astolfo al snel verliefd en worstelt hij met zijn gevoelens. Aangemoedigd door zijn trouwe groep zet Astolfo een moedige stap en leert hij dat het nooit te laat is voor de liefde.

Al overtuigd? Geef je voor donderdag 12:00 op via dit formulier: <https://forms.gle/nBP7Uxj9vYEHbAd6>
We zien je op 8 november! 🍀

“Niet alle wegen leiden naar Rome”

Door Fabio

Volgens het oude gezegde leiden alle wegen, of zijn er meerdere wegen naar Rome. In de oudheid, waar Rome het centrum was van het Romeinse Rijk, was dit meer een letterlijke opvatting dan hedendaags. Nu kan je het gezegde gebruiken door aan te geven dat er meerdere manieren zijn om je doel te bereiken, zoals iedereen wel weet. Ik ben er de afgelopen twee maanden achter gekomen dat niet alle wegen naar Rome leiden, maar dat er in mijn geval géén weg is naar de eeuwige stad, letterlijk én figuurlijk. Om dit uit te leggen moet ik even helemaal bij het begin beginnen.

Mijn idee was om op een Erasmus-uitwisseling te gaan in Rome, in het eerste semester van mijn derde jaar, wat dus nu bezig is. Ik koos Rome, omdat mijn deelname aan de zomerschool “Caput Mundi” op het Knir mij een gelaagde interesse in de stad heeft laten ontwikkelen. Zo wilde ik mij meer verdiepen in verschillende aspecten van de geschiedenis, maar wilde ik simpelweg ook weten hoe het was om er echt te wonen en hoe het zou zijn om het studentenleven te ontdekken in de eeuwige stad. Het leek allemaal een geweldig idee, tot je er ineens achter komt hoe ongelooflijk veel je moet regelen voor letterlijk alles! Van inschrijvingen bij de gastuniversiteit (Roma3 in mijn geval), het kiezen en laten goedkeuren van alle vakken, Learning Agreement, Application Forms, beurzen, tot aan het vinden van een plaats waar je kan slapen, aha. Je krijgt vanuit de UU wel een redelijke handleiding om alles enigszins goed van tevoren te regelen.

Toch moet je er rekening mee houden dat je vanuit Italië geen medewerking krijgt en alles erg stroef verloopt. Nadat alles geregeld was, moest ik mij focussen op het vinden van een appartement, een kamer of iets anders waar ik mogelijk kon verblijven. Het is erg lastig zoeken vanuit Nederland, maar uiteindelijk had ik een tijdelijke oplossing gevonden in een appartement buiten het centrum. Volgens de eigenaar was het centrum via bus en trein goed te bereiken, dus dat leek mij een prima optie voor een maand, zodat ik vanuit daar verder kon zoeken. Ik zou hier verblijven met mijn studiegenoot Noah, die 4/5 dagen later zou arriveren. Het appartementje lag in Focene, waar eenmaal aangekomen bleek dat de bussen niet meer reden buiten het “seizoen” en ik zou met geluk het centrum in ongeveer 2 uur!! kunnen bereiken. Zelfs dit lukte niet, en besepte ik na twee dagen dat er vanuit daar geen weg naar Rome zou zijn. Ik belde mijn jaargenoot Camille, die het wel gelukt was om een kamer te vinden, of ik eventueel een weekje bij hem kon slapen, zodat ik vanuit het centrum kon zoeken naar een ander appartement. Gelijk daarna belde ik een Uber richting het centrum. Ik haastte mij het appartement uit met angst de verhuurder tegen te komen, die in twee dagen al twee keer langs was gekomen om iets langs te brengen. Ik had nog geen huur of borg of iets dergelijks betaald gelukkig, maar ik liet natuurlijk wel netjes wat achter voor die twee nachten. Eenmaal in het centrum aangekomen voelde ik mij redelijk opgelucht, omdat ik was waar ik wilde zijn én omdat ik het gevoel had dat ik wel iets zou vinden, zeker ook omdat Camille dat ook was gelukt. Noah zou twee dagen later ook komen en nog een aantal dagen vanuit het appartement van Camille zoeken. Het goede gevoel verdween de volgende dag al gauw, toen ik na een flink aantal uren bellen, mailen en makelaars bezoeken, nog geen stap verder was. Dit bleef zo voor vijf dagen, ook toen Noah was gearriveerd. Uit radeloosheid hebben we zelfs geld betaald aan zogenaamde tussenpersonen die alle mogelijke huurbazen zouden benaderen en aan ons zouden doorgeven, dit bleek een enorme flop.

De hele zoektocht bleek een hele flop. Gelukkig kon ik mijn periode in Rome nog afsluiten met een nacht of 4 in een enorm duur hostel, dat ik geboekt had na mijn 6 nachten bij Camille, om het toch nog even te proberen. Ook vanuit daar is het niet gelukt om ook maar iets te regelen. Spaghetti alla carbonara smaakt toch beduidend minder goed, als je geen plek hebt om te wonen. Uiteindelijk heb ik de knoop doorgehakt en besloot ik naar huis te gaan, omdat ik geen hoop meer had, nadat ik na anderhalve week niet eens een bezichtiging heb gehad. Noah besloot nog te blijven, maar is een tijdje terug ook terug naar Nederland gekomen. Ik heb alle mogelijke manieren geprobeerd maar het bleek een gefaalde missie. Ik heb letterlijk en figuurlijk niet de juiste weg naar Rome gevonden. Hopelijk in de toekomst.

Merchandise

Zoals de meesten wel zullen weten, verkoopt Etna Merchandise! Denk bijvoorbeeld aan een mok om heerlijke thee of koffie uit te drinken (extra handig nu de uni geen bekertjes meer gaat aanbieden bij de koffieautomaten), een warme trui (die binnenkort in prijs verlaagd wordt!) of een mooi linnen tasje van Etna. Alle merchandise kan besteld worden via onze website: [usvietna.nl](https://www.usvietna.nl)

Kerstevent in Voorschoten

Van 8 tot 10 december vindt in Voorschoten een gezellig kerstevent in Italiaanse sferen plaats. Het befaamde Saporì d'Inverno strijkt neer op Kasteel Duivenvoorde voor drie dagen ultiem Italië-gevoel! Je kunt genieten van Italiaanse hapjes, proeverijen, muziek en mode. Ovan en Marije, twee Utrechtse modestudenten en winnaars van het in 2018 opgenomen tv-programma 'Het Italiaanse Dorp', komen vertellen over hun bedrijf in het Sardijnse gehucht Ollolai. Wil je meer weten over hun handgemaakte items, lokale Sardijnse producten én de bijzondere samenwerking die zij ervaren met de lokale bevolking van Sardinië? Kom dan vooral langs! Het evenement loopt iedere dag tot acht uur 's avonds, dus je kunt aansluiten wanneer het voor jou uitkomt. Aanschuiven voor een heerlijke aperitivo in het park bij het sfeervol verlichte kasteel kan ook! Voor ieder wat wils dus 😊

Meer weten over dit interessante event? Extra informatie en tickets zijn verkrijgbaar via de volgende link:

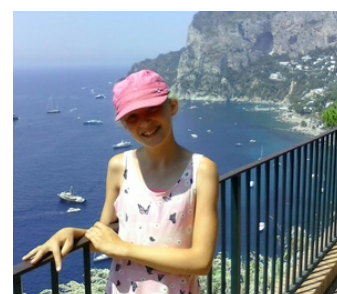
<https://www.ilgiornale.nl/nieuw-italie-evenement-bij-den-haag/>

Wees er op tijd bij!

Wat betekent Italië voor mij?

Door Maaïke

Van Sorrento en Firenze tot aan Belluno en het Comomeer, talloze keren ben ik op vakantie naar Italië geweest. Sinds jongs af aan gingen mijn ouders met mij en mijn zusje kamperen, meestal in Italië. Het liefst elk jaar naar een andere plek. Zo hebben we in onze zomervakanties grote delen van Italië bezocht. Onze vakanties zijn me altijd enorm goed bijgebleven. De bergen, zee, rotsen. De schattige dorpjes en de prachtige steden. Het was allemaal zó anders dan thuis.

En zo ontstond, door de jaren heen, een soort ware fascinatie voor Italië.

Op de middelbare school kregen we plotseling les in Latijn en leerden we over de geschiedenis van het Romeinse rijk. Latijn werd al gauw mijn favoriete vak. Dit maakte mijn korte bezoeken aan Italië nóg veel bijzonderder. Hoe ik plots oude opschriften op gebouwen kon lezen en ontcijferen, hoe je de sporen van een eeuwenoude beschaving nog kon zien in de huidige stadjes vond ik ontzettend gaaf. Voor mij was het echte hoogtepunt aan het einde van mijn examenjaar op de middelbare school. Met 6 vriendinnen gingen we naar Rome. Het was een ervaring die ik nooit zal vergeten, om een week met vriendinnen door te brengen in een Italiaanse stad.

Het was zo gaaf om na al die jaren op school te hebben geleerd over de oudheid, naar de musea te gaan en het Colosseum te bezoeken. Natuurlijk heb ik maar een klein deel van Italië gezien, maar de delen die ik heb gezien waren zó ontzettend mooi!

Italië is voor mij echt het land van mijn dromen - van prachtige landschappen, de mooiste dorpjes en het lekkerste eten, waar de sporen van de geschiedenis zo goed te zien zijn. Ik hoop dat ik nog heeeeel vaak naar Italië mag gaan. :)

Una grande famiglia – no?

Wie Italië zegt, zegt famiglia. Weinig reclameclichés doen het lange tijd zo goed als deze oer-Italiaanse kernwaarde. Wie kent de filmscènes niet? Een groot gezin, samen aan een lange tafel, dampende borden met pasta erbij. La dolce vita, vero? Voor wie goed heeft opgelet bij 'Piazza Italia', zal het geen verrassing zijn dat we deze concepten met passend wantrouwen moeten benaderen. Als het om la famiglia gaat, moeten we zelfs een stap verder. Die grote, kroostrijke Italiaanse gezinnen die je ziet? Die zijn, tot zorgelijke cijfers aan toe, verleden tijd.

Italië kampt al jaren met een laag geboortecijfer, maar 2022 was een recordjaar en historisch dieptepunt: er werden slechts 393.000 baby's geboren, terwijl er meer dan 700.000 overlijdens zijn geregistreerd. Het geboortecijfer van 1,24 kinderen per vrouw is het laagste in de EU. Ter vergelijking: het geboortecijfer van Nederland bedraagt 1,49.

Maria Letizia Tanturri, demograaf aan de Universiteit van Padua, vindt er geen doekjes om: "Nieuwkomers in Italië krijgen in het begin meer kinderen, maar binnen één generatie volgen ook zij al de Italiaanse trend van weinig kinderen krijgen".* Wat is de reden van deze neerwaartse trend? Tanturri wijst op een gebrek aan economische middelen bij jonge Italianen, maar noemt tevens de gekoesterde illusie van 'de eeuwige jeugd': "Omdat we zo'n oud land zijn, leven we ook erg lang. Kinderen krijgen kan later nog wel, denken velen." En dat blijkt uit cijfers: Italiaanse moeders zijn de oudsten in de EU. Bovendien werken in Italië, in verhouding tot andere Europese landen, relatief veel moeders niet of weinig. Dat maakt de economische problematiek van jonge ouders er niet makkelijker op.

De geboortecijfers opkrikken is dan ook een belangrijk speerpunt voor premier Giorgia Meloni. De regering hoopt met financiële prikkels iets te veranderen. Enkele voorbeelden van geplande maatregelen zijn financiële hulp voor grote gezinnen, gratis kinderdagverblijf vanaf het tweede kind en langer ouderschapsverlof. Tanturri voorspelt echter dat er meer nodig is voor een verandering van de trend: "De overheid moet jonge gezinnen beter ondersteunen zodat beide ouders uit werken kunnen gaan. Er is niet alleen een financiële, maar ook een flinke culturele omslag nodig."

* Roos, I. 'In Italië worden steeds minder kinderen geboren – en dat is een groeiend probleem'. Reportage Buitenland: demografie Italië. In: NRC, 26-10-2023, pp. 14-15.